

VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 55 – Advent 2003

MARANATHA

je aramejské slovo, které se dnes v liturgii nepoužívá, avšak v prvokřesťanských dobách se používalo při bohoslužbě jako liturgická formule. Nepřekládalo se do národních jazyků, jako se nepřekládá Amen nebo Aleluja. V Písmě NZ je tento výraz uveden pouze Ikrát a sice v listě Korinťanům (1Kor 16, 22).

Výraz Maranatha lze přeložit dvojím způsobem. Jednak do minulosti – „Náš Pán přišel“. Takto vyjadřovali první křesťané dík za vtělení Božího Syna Ježíše Krista a Jeho přítomnost uprostřed svého společenství. Do budoucnosti se výraz překládá: „Přijď náš Pane!“. Zde jde o volání věřících, kteří s touhou očekávají Ježíšův druhý příchod ve slávě. V tomto smyslu to chápe i kniha Zjevení sv. Jana ve svém závěrečném zvolání: „Ach ano, Pane Ježíši, přijď!“ (Zj 22, 20).

Přátelé, proč jsem se rozepsal o slůvku Maranatha na začátku adventu, když všichni máte svůj pohled zaostřen na blížící se vánoční svátky? Ano, Vánoce jsou svátky, o kterých oslavujeme narození Ježíše Dítěte před více jak 2000 roky v Betlémě. Ovšem doba přípravy na tyto svátky – advent – nám každoročně uniká. Sice rádi zpíváme roráty a adventní písně; uvědomujeme si, že se máme především duchovně připravovat na Vánoce, ale každý rok je to stejné. Starost o to, aby Vánoce doma byly co nejpěknější a nejtulnější, abychom měli napečeny všechny druhy cukroví, jako minulá léta, aby nechyběl na štědrovečerním stole vánoční kapr a pod stromečkem dárky, abychom stihli mytí oken a úklid celého bytu – „vždyť přece budou svátky“ – to všechno nám bere klid a čas na adventní soustředění.

Nechci vám kazit předvánoční náladu nějakým zasmušilým mentorováním a zvedáním prstu. Chci vám pouze nabídnout do každého adventního dne něco zásadního a přitom nenáročného. Zkuste si každý den, hned od ranního probuzení přes celodenní starosti do večerního ulehnutí, alespoň jednou (když vícekrát, tím lépe) v duchu říci: „Maranatha, přijď Pane Ježíši!“, abyste alespoň trochu jinak, než minulá léta, advent prožili adventně. Za pokus to snad stojí? A já vám přeji hodně zdaru.

Maranatha!

P. Marian OSB

**Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka;
to přicházelo do světa.**

**Těm pak, kteří ho přijali a věří v Jeho jméno,
dal moc stát se Božími dětmi.**

(Jan 1, 9 a 12)

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

☞ **Mikulášská besídka** bude jako obvykle **5. 12.**, v pátek, **od 16,30 hod.** ve farním sále. Na děti se těší svatý Mikuláš s doprovodem a folklorní muzika Kytice.

☞ **6. 12.** zve otec Jan děti a mládež na předzimní **výlet**. Sraz je **v 7 hod.** v hale **smíchovského nádraží**.

☞ **Modlitba za kněze před dětskou mší svatou**

Před nedělní mší svatou pro děti v 10,30 h bychom se rádi vrátili k myšlence modlitby za kněze, která vznikla již na jaře tohoto roku.

Modlitbu pro nás napsal otec Jan a její text je připraven v černých zpěvnících.

Těšíme se na společnou modlitbu s Vámi za kněze, nejen z naší farnosti, před začátkem dětské mše svaté.

☞ **Sbírka pro azylový dům** v Pernerově ulici. Do 10. prosince je možno přinést do knihovny (pondělí, středa, 17-18 hod., neděle 10-11 hod.) zachovalé zimní bundy, svetry a kalhoty, pánské i dámské. Vítané je spodní prádlo a ponožky, ale toto jen nové. Už jsme domu dvakrát, díky vaší štědrosti, mohli poskytnout věci pro bezdomovce. V říjnu se nám telefonicky ozval ředitel, že by opět uvítali naši pomoc. Pomůžete?

☞ Nabídka z Krásné Hory od P. Zbigniewa na **jednodenní předvánoční zájezd do Altöttingu**, hlavního poutního místa Bavorska, v pátek 12.12., cena 590,- Kč. Bližší informace na nástěnce. Je možno se přihlásit i v knihovně.

S předstihem upozorňuji **na chystaný jarní** (druhá polovina dubna 2004) **třídenní zájezd do Polska** – 1. den Kalwaria Zebrzydowska – 2. den Krakow – 3. den Cestochowa.

☞ **Znovu na koledu...**

Opět máme před sebou dobu adventní, svátky vánoční, Nový rok a krátce po něm – v pořadí již třetí – **Tříkrálovou sbírku**. Té letošní se zúčastnilo 23.556 dobrovolníků, kteří vybrali přes 40 mil. Kč. Dalších cca 2,5 mil. Kč došlo prostřednictvím složenek, internetu, bankovními převody na konto sbírky.

Obracím se touto cestou s prosbou na vás, milí farníci, abyste posílili řady dobrovolníků, kteří by nám mohli vypomoci. Zcela by stačilo, kdybyste se mohli aktivně zapojit buď na jedno (nebo dvě) dopoledne či odpoledne a kromě sebe přihlásili i své děti, vnoučata nebo jiné příbuzné.

A tak závěrem prosím všechny ty, kteří si dodají odvalu a budou ochotni obětovat trochu svého volného času i pohodlí, aby se mi telefonicky přihlásili na číslo 274 812 031, do 14. prosince a to nejlépe v době mezi 19,45 až 21 hod. Za vaše nabídky nezištné pomoci předem děkuje

ing. Ludmila Tylová, vedoucí FCH Strašnice

☞ **21. 12.** bude v divadle Miriam v 15 hod. **vánoční koncert** – Zazpívejte si s námi české a evropské koledy. Účinkují Věra, Jiří a Petr Traxlerovi.

☞ **Věřící česká rodina hledá** paní/dívku na odpolední hlídání dvouleté holčičky při pracovním pobytu v **Londýně** (od března 2004). Poskytneme ubytování, stravu a kapesné dle domluvy. Kontaktní telefon – 728 077 724.

☞ **DETOX** v Nemocnici m.s. sv. Karla Boromejského

Vážení přátelé, jistě jste zaznamenali alarmující skutečnost, že v naší společnosti vzrůstá **užívání drog nezletilými dětmi**, možná dokonce znáte někoho ve svém okolí, kdo se s tímto problémem potýká. V nemocnici Pod Petřínem bylo v části dětského pavilonu zřízeno 1. Dětské a dorostové detoxikační centrum, čímž tato církevní nemocnice chce pomoci rodinám řešit případnou závažnou situaci. Bližší informace můžete získat ve farní knihovně u M. Gottwaldové.

● TVÁŘE NAŠÍ FARNOSTI

Okénko osobností pro toto číslo zpravodaje začalo větou: „Ne ne, se mnou rozhovor nedělej, vyber si někoho jiného. Třeba pana Krajníka. Znáš pana Krajníka?“ Říkám samozřejmě znám, od vidění – z kostela, ze středních přednášek a dokonce z „Onoho světa“, kde jsme v rámci jedné letní akce byli, ještě s dalšími lidmi, na obědě (pro vás, kteří nevíte - „Onen svět“ je mezi Příbramí a Českými Budějovicemi). A pročpak bych měla napsat otázky právě jemu?

Po vyslechnutí argumentů jsem dotyčně dala za pravdu – pan Krajník je velmi vhodná osoba pro představení čtenářům.

Pan docent **Eduard Krajník** je přívětivý a velmi skromný člověk, velkorysý dárcce a přispívatel farnosti. Vlastní několik akademických titulů, má manželku Ludmilu a dvě krásné dcery, Martinu a Markétu. Obě dívky rády vypráví o tatínkově osobitém smyslu pro humor a díky nim jsem také získala náměty pro otázky.

1. Na úvod tradiční prosba o představení se. A protože vím o Vaší zálibě v genealogii, můžete třeba začít u Vikingů.

Záhy poté, co jsem přislíbil tento rozhovor, jsem si uvědomil, že tato otázka bude následovat a svého rozhodnutí jsem začal trochu litovat. Ještě než jsem otázku skutečně dostal, vyhledal jsem pomoc ve své rodině. Manželka mne po 23 letech manželství musí znát dostatečně a obě mé dcery za více než 20 let také. Když jsem neuspěl, uvědomil jsem si, jak se na mně naplňuje známé rčení "co se v mládí naučíš, v stáří jako když najdeš". Za mne v mládí psal slohové práce tatínek... A tak se čtenáři budou muset spokojit se strohým konstatováním, že Pán Bůh mně dopřál již více než 60 let spokojeného života i daru těšit se ze svého povolání vysokoškolského učitele matematiky i svých četných zálib.

2. Co vlastně bylo na začátku Vašeho rozhodnutí pátrat po předcích? To asi, mimo jiné, vyžaduje spoustu času. Co na to říká Vaše manželka a dcery?

Můj zájem o genealogii prošel řadou fází. Od opovrhování (ta byla patrně nejdelší), přes lhostejnost a respektování až po téměř posedlost. Ta trvá poslední 4 roky. O předky se velice intenzivně zajímal můj tatínek, ale jeho zájem nikdo v rodině nesdílel. Když v roce 1986 zemřel, zůstala po něm kartotéka asi 800 vypátraných Krajníků, 12 sešitů výpisků z archivních fondů, přes 1000 stránek rukopisu o historii krajníkovského rodu a na psacím stroji rozmnožený stručný přehled vypátraných výsledků. Ten již za svého života věnoval blízkým příbuzným, mimo jiné také své sestřenci v Americe. Při známém zájmu Američanů o rodopis se tato práce rozšířila i mezi její známé a na mě se v roce 1998 s odvoláním na tuto práci obrátil mně do té doby neznámý Joe Krenik z Minnesoty. Ukázalo se, že jde o potomka emigrantů z jihočeské větve Krajníků, kterou můj tatínek také zmapoval. Začali jsme si dopisovat a byl to právě on, kdo postupně podněcoval můj zájem o obsah tatínkova rodopisného odkazu. Zcela jsem byl chycen, když mně poslal rodopisný počítačový program a já mohl převést celou kartotéku z papírové formy do počítačové. Odtud pak již byl jen krok k touze doplňovat chybějící data a začít je vyhledávat v archivech. Času to spotřebuje opravdu hodně a já jsem zejména manželce, ale i dcerám vděčný za to, že pro mne mají pochopení a o mé výsledky se zajímají.

3. Pozemek, na kterém stojí strašnický kostel patřil Vaší rodině – statkářům Škrábkovým, kteří ho darovali farnosti. Řekl byste nám, jak to všechno bylo?

Zde asi mnoho nového neprozradím. Moje prababička Magdalena Škrábková cítila hlubokou vděčnost za to, že jí její bezdětná teta odkázala statek ve Strašnicích. Když se na ni spolek pro výstavbu kostela ve Strašnicích obrátil s žádostí o prodej pozemku pro nový kostel, údajně prohlásila: "Já vám ho neprodám, já vám ho daruji." V darovací smlouvě však byla doložka, že pokud kostel nebude postaven do 50 let, její platnost končí. To ovšem prababička netušila, že přijde válka a pak více než 40 let vlády komunistů. Takže část pozemku se dostala do vlastnictví dědiců a musela být v roce 1991 znovu koupena.

4. Prý nemá smysl ptát se Vás na jídlo a hudbu, ale o horách a fotografování budete rád vyprávět?

Opravdu jsem hudebně zanedbaný a mohu-li použít citátu, pak spíše jím, abych žil, než žiji, abych jedl. Přesto mě napadá jedna příhoda, kde kromě hor a fotografování i jídlo a zejména pití hrály významnou roli. V roce 1970 jsem i přes nastupující normalizaci měl příležitost navštívit Švýcarsko a Francii. Kromě jiného jsem chtěl také vystoupit na Mont Blanc. Jde o dvoudenní túru a nástup se obvykle zkracuje pomocí zubačky nebo lanovky. Já jsem se z finančních i prestižních důvodů rozhodl pro výstup vlastními silami. Z les Houches v nadmořské výšce 1000 m jsem první den za velkého vedra stoupal na chatu Gouter ve výšce 3820 m. V té době jsem byl zastáncem teorie "vodní kázně" a tak jsem na celý den, ve kterém mě čekalo převýšení přes 2800 m, měl s sebou pouze půl litru pití. Došlo ještě před tím, než jsem se dostal zhruba do poloviny, na úroveň konečné stanice zubačky. Z té vystupovali čerství a elegantně oblečení turisté a já si dodnes pamatuji, jakou potupu jsem cítil, když mě, již značně vyčerpaného, předcházeli. Byl jsem zcela dehydrován a částečně jsem se zmátořil teprve potom, co jsem posbíral a snědl slupky, které zhýčkaní turisté okrájeli ze svých jablek. Na chatu jsem dorazil v dost zbědovaném stavu a zcela mne dorazilo, když jsem zjistil, že všechna místa v noclehárně jsou již

obsazena. Chatařka mně přidělila místo v kuchyni pod stolem, což znamenalo, že mohu jít spát až po desáté hodině. A příští den bylo třeba vstávat už ve dvě. Čtyři hodiny nesouvislého spánku na regeneraci sil nestačily a když mně ráno chatařka budila, rozhodl jsem se na vrchol rezignovat a pokračovat ve spaní. Nerezignovala však chatařka a francouzsky na mně cosi neustále pokřikovala - já rozuměl pouze "allez au Mont Blanc". Co jsem na to česky opáčil, však nelze publikovat. Pak mně došlo, že chce, abych si šel lehnout do již uprázdňených postelí v noclehárně a to mně velmi pomohlo. Prospal jsem se do šesti hodin a vyrazil na blízký Dôme du Gouter, odkud se mi povedla docela hezká fotografie Mont Blancu a navíc jeho 4304 m byly tehdy mým osobním výškovým rekordem. Nemusím však podotýkat, že nezdolání vrcholu mne velmi brzy začalo mrzet a že jsem musel zjednat nápravu. Ta, tentokrát již s dostatkem pití, se povedla v roce 1975.

5. Hory, příroda a víra. To jde velmi dobře dohromady. Co matematika a víra? Vedle přesnosti a „vypočitatelnosti“ jsou „nevypočitatelné“ Boží cesty.

Jsem přesvědčen, že matematika a víra si ani nekonkurují, ani neprotiřečí. I nevěřící matematici říkají: „Přirozená čísla jsou od Pána Boha, ostatní již lze dokázat.“ Je sice pravda, že matematická statistika se zabývá studiem náhodných jevů, což vypadá jako konflikt s články katolického katechismu č. 302 a 303 o Boží prozřetelnosti. Ve skutečnosti je konfliktní pouze název. Předmětem studia matematické statistiky jsou vlastně jevy, které buď neumíme exaktním způsobem popsat, nebo jejichž popis je natolik složitý, že příslušné rovnice neumíme řešit.

6. Rád cestujete. Našel jste místo, kde byste nejraději žil nebo je Praha pro Vás nenahraditelná?

Cestovatelská vášeň je zřejmě rodovou vlastností Krajiníků. Můj tatínek mnoho příležitostí k cestování neměl a spíše o něm jen snil, zato dědeček nestrávil na jednom místě ani po svatbě déle než pár let. A po roce 1850 se celkem 6 rodin Krajiníků vystěhovalo do USA. Já jsem se po absolvování vysoké školy, v době svého stále rostoucího zájmu o fotografování horské přírody, chtěl z Prahy odstěhovat, ale to bych býval musel změnit zaměření, a k tak radikálnímu kroku jsem se neodhodlal. Z měst, která jsem navštívil, na mě největší dojem udělal Seattle; ani ten bych však za Prahu neměnil.

Pane Krajiníku, děkuji za Váš čas a za ochotu.

Marie Mocová

● STALO SE...

Duchovně-turistická podzimní obnova 2003

V pátek jsme se, za dobře pamatovatelného data 10. 10., sešli před strašnickou farou a okolo 14:40 jsme se v počtu dvaceti dvou účastníků vydali na nedaleké strašnické nástupiště, kde jsme se vlakem, směr Benešov, přiblížili počátku podzimní duchovně-turistické obnovy, konané v Divišově. Trochu jsme se obávali, jak se do chalupy uložíme, protože v minulosti v ní spalo nejvíce 12 nocležníků a tento víkend nás mělo být skoro dvojnásob. Na místo jsme dorazili okolo 17:00.

Když jsme dojedli poslední svačinky od maminek, sešli jsme se na první rozjímání s tématem: „Naše svoboda.“ Po rozjímání, okolo 20:00 hod., začala páteční pokorná mše, která se slavila v jednom z pokojů chalupy. Pro mnohé z nás to byla první pokorná mše v životě. Bylo to hezké prožití části večera. Protože jsme byli po školním týdnu unavení, šli jsme spát již okolo desáté večerní.

Druhý den po snídani jsme začali druhé rozjímání, jehož téma bylo: „Dábel a ohrožení naší svobody.“ Po hodinovém rozjímání jsme se vydali na výlet, při kterém jsme navštívili i přilehlý hrad Český Šternberk.

K večernímu setkání bylo vybráno, mezi námi mladými poměrně prodiskutovávané téma, „Naše sexualita.“ Přestože je to velice obtížné téma, myslím, že se ho Jan zhostil velmi zdatně.

Další den už na nás čekalo jen krátké rozjímání, mše, uklízení chalupy a výborný oběd v restauraci.

Cesta se obešla bez komplikací, a tak jsme se do Strašnic dostali okolo 17. hodiny. Loučili jsme se dlouze, protože se nám nikomu ještě nechtělo domů, myslím, že i to je viditelný důkaz toho, že se nám všem i tato duchovně-turistická obnova líbila.

Děkujeme všem, kdo nám tuto obnovu umožnili a modlili se za nás.

Michaela Neumannová

Drakiáda

V sobotu 11. října jsme se sešli v Hostivařském parku. Bylo pěkné počasí, ale foukal jenom slabý vítr, takže se některým drakům nechtělo moc létat. Všichni jsme se ale snažili, a nakonec byli od tety Lídy odměněni diplomem a Fidorkou. Po tomto společném, zábavném a docela namáhavém odpoledni jsme se na autobusové zastávce při zpáteční cestě všichni shodli, že se už moc těšíme na příští rok.

Lukáš Z.

Podzimní přechod Brd – „pochod radikálů“

Vůbec první nápad uspořádat podnik tohoto charakteru se zrodil už v srpnu na Oravě. Noční výstup na Babiu horu nás nadchnul do té míry, že jsme se rozhodli uskutečnit podobnou celonoční a celodenní výpravu.

V pondělí 27. října večer ve čtvrt na devět se nás sešlo i s otcem Janem dokonce jedenáct. Podle plánu jsme vlakem dojeli do Dobříše a odtud jsme se už pěšky vydali do tmavých brdských lesů. Počasí nám skutečně přálo: celou noc byla jasná obloha a hvězdy nám svítily na cestu.

V zájmu toho, aby výlet byl dostatečně „radikální“, rozhodli jsme se použít buzolu a naměřili jsme si azimut. To se samozřejmě všem velmi líbilo, zvláště když se v našem směru ze tmy vynořilo neprostupné smrkové mlází.

Přešli jsme Kytínskou louku a po vytrvalém pochodu, nyní opět po turistické značce, která se v noci výborně sleduje, se před námi objevily kaple křížové cesty a barokní kostelík sv. Maří Magdaleny. Kostelík stojí pod zalesněným vrcholem Skalka, ale především vévodí širokému mníšeckému údolí.

Kolem půl sedmé jsme se konečně dočkali rozbřesku. Skrze stromy prosvítly na zem první sluneční paprsky a mně se v tu chvíli zdálo, že na světě není nic krásnějšího. Padl i návrh, že bychom se mohli vrátit stejnou cestou zpátky do Dobříše, a tak si prohlédnout, kudy jsme to vlastně šli, ale nakonec jsme se přidrželi původního plánu. Minuli jsme Černolické skály, majestátně se tyčící do výše z ranní mlhy, a už krátce před polednem nás přivítalo zbraslavské nádraží.

Do Strašnic jsme dorazili asi v jednu hodinu. A přestože byli všichni značně vyčerpaní (42 km přece jen udělá svoje), rozešli jsme se plni pěkných prožitků a radosti ze zdařilého výletu.

Vojtěch Smolka

● PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Začíná advent, příprava na vánoce. Všichni se těšíme, chystáme dárečky pro své blízké a kamarády, s napětím čekáme, jaké dárky naopak nám „přinese Ježíšek“. Rodiče připomínají, abychom se polepšili – nebo...
Honzík v povídce prožil krásné, nevšední Vánoce.

Co jsi mi přinesl?

Jednou, bylo to v době vánoční, přišel jistý Honzík do kostela a sedl si do lavice. Přemýšlel o tom všem, co kolem sebe viděl: vánoční výzdoba, stromečky, betlém, jesličky.

Pozoroval, jak tři králové přinášejí Jezulátku dary a klanějí se mu. Cítil, že i on by měl přinést dary tak vzácnému hostu z nebe. Díval se na malého Ježíška, jak k němu vztahuje ručičky, a vtom jakoby uslyšel slova: „Přinesl jsi mi něco?“

Chlapec si překvapením začal protírat oči a zároveň si uvědomoval, že nemá vůbec nic. Ale Ježíšek mluvil dál a utěšoval jej: „Nevadí, že máš prázdné ruce. Mám tři přání. A ta mi můžeš velice lehce splnit. Daruj mi svůj školní diktát, který jste psali tento týden.“ Tu se malý chlapec znova polekal, šel blíž k jesličkám a pošeptal: „Ale učitel mi tam napsal nedostatečný.“ „Právě proto ho chci,“ říká Ježíšek, „odevzdej mi celý svůj život, obzvláště to, kde lidé píší nedostatečné.“

„Za druhé bych si přál, abys mi daroval svůj hrníček na mléko.“ „Ale ten je rozbitý!“ „Právě proto jej chci. Můžeš mi darovat celý svůj život, který jsi rozbil.“

„A mé třetí přání je: „Daruj mi odpověď, kterou jsi řekl své mamince, když se ptala, jak se ten hrníček rozbil.“

Tu položil chlapec svoje čelo na jesle a začal hořce plakat. Trvalo jistou chvíli, než přestal vzlykat a s námahou řekl: „Já jsem mámu obelhal. Ten hrníček mi nevypadl z rukou jen tak. Já jsem ho rozbil ze zlosti.“

Ježíšek nyní řekl obzvláště tiše: „Ano, dej mi svůj život, své lži, sobeckost, zlo, vše, co jsi udělal. Slíbíš mi to?“ Honzík s úlevou přikývl. Ježíšek pokračoval: „Víš, pochlubit se tím, co se nám v životě povedlo, to dokáže každý. Ale umět se přiznat k chybám a litovat jich, to svede jen člověk pokorný. Dneska jsi mi daroval své srdce, a to je velký dar. Mám z něho radost. Dovol mi teď, abych vše, cos mi daroval, proměnil v dobré.“

A my celý advent můžeme pokorně hledat drobná „přání“ u sebe, pak je s celým srdcem přinést k jesličkám a těšit se, jak je Pán Ježíš promění v dobré.

Radostné vánoce vám, i všem u vás doma, přeje

Lída

JAK TO VYPADÁ, když děti píší Bohu:

Milý Bože, od té doby, co tě znám, si vůbec nepřipadám sama.

Káča

Milý Bože, vánoce by měly být dřív, protože děti nemůžou přece vydržet být tak dlouho hodné.

Tvá Bětka

Milí Bože, někdy na tebe myslím i když se nemodlím.

Eva

Milý Bože, je úžasné jak vždycky dokážeš dát hvězdy na jejich místa.

Pepa

(z knihy Děti píší Bohu)

● KULTURNÍ TIPY pro adventní a vánoční čas

Přinášíme Vám několik tipů na vybrané kulturní akce v Praze a blízkém okolí, o kterých možná nevíte a které stojí za návštěvu.

Koncerty:

11.12. vánoční koncert amatérského komorního smíšeného sboru **Sanguis Novus** – Zrcadlová kaple Klementina 19,30 h

12.-14.12. **Mezinárodní festival** koled, adventní a vánoční hudby

vystoupení na Staroměstském náměstí (12.12. v 15 h)

hlavní program - kulturní dům Ládví (13.12. od 10 h)

Bližší informace na http://www.choirs.cz/cz_fvk03.htm

25.12. tradiční koncertní provedení české vánoční mše J. J. Ryby „**Hej mistře**“ v podání pražských sborů – Pražské Jezulátko 15 h

Výstavy a jiné:

prosinec – vánoční výstavy, ukázka lidové tvorby apod. – Muzeum lidových staveb Kouřim, Přerov nad Labem

30.11.-11.1. **Advent v Trmalově vile** – vánoční zastavení – Atelier Trmalova vila, program jednotlivých zastavení zahrnuje koncerty, výstavy, setkání pro děti
Podrobněji na <http://atv.foibos.cz/index.php?str=txt§id=76>

● POZOR, NAKAŽLIVÉ!!

(rozhovor s Elenou Strupkovou)

Elena Strupková je herečka a umělecká vedoucí divadelní společnosti Petrklíč, tedy společnosti, která hraje v Divadle Miriam. V současné době může divadlo zahrát deset různých představení, v nichž jsou angažováni profesionální herci ze souborů pražských divadel, např. Divadla Komedie, Divadla pod Palmovkou, Divadla Minor, Divadla na Vinohradech i z Národního divadla. Která představení uvidíme v nejbližší době?

E.S.: Rozhodně nejvíc se bude hrát představení “Bílé noci”, jehož premiéra se uskutečnila teprve v říjnu tohoto roku. Je to dramtizace jedné z nejslavnějších novel ruské literatury a představení nastudoval režisér Jaromír Pleskot, který už dříve také u nás režíroval “Návštěvníka”. To představení asi mnozí z vás už viděli, ale Bílé noci se hrají teprve krátce, proto připomenu, že je podle Dostojevského předlohy, vystupují tam dva mladí lidé (Tereza Kostková a Radek Valenta) a je to tak trochu tragikomická hra o lásce.

Určitě se v programu opět objeví i “Návštěvník” (např. 4. prosince), dalším titulem je představení ze života sv. Terezie z Lisieux (Dny noci, 11. prosince), které už hrajeme v Divadle Miriam dvě divadelní sezóny, s Lucií Trmíkovou v hlavní roli. Plánujeme také uvedení pořadu o básníkovi Bohuslavu Reynkovi v

pořadu, který se jmenuje “Jeden den, jedna noc”. Možná budeme znovu reprízovat i hru “Žalozpěv za 77 297 obětí”, která je věnována obětím holocaustu za 2. světové války. Nezapomínáme ani na pohádky, rozhodně budeme v nejbližší době hrát dvě: “Pohádku za tři facky” (7. prosince) s hudbou Petra Traxlera a “Kalo a drak” s pravými romskými písničkami. Na poslední neděli před Štědrým dnem chystáme tradiční zpívání českých a evropských vánočních koled.

Na leden nebo únor pak připravujeme další premiéru, hudební skupina EsTerraPěja chystá koncert “ze století dvou nesmrtelných veličin: vynálezů a jazzu” na verše básníků Františka Gellnera a Simonetty Buonaccini.

Je zřejmé, že je jen otázkou času, kdy Divadlo Miriam nepojme všechny aktivity. Co nastane pak? Počítá vedení divadla s touto možností a neomezuje to plány do budoucna?

E.S.: Jsme velice vděční otci Marianovi za jeho trpělivost a podporu divadlu, a samozřejmě si uvědomujeme, že nesmíme překročit jasně dané hranice. Navázali jsme nyní spolupráci s Malým Nosticovým divadlem nad Čertovkou v Praze na Újezdě, a už koncem listopadu můžeme tedy některá představení hrát i tam. Je to nový prostor, kam v budoucnu snad přesuneme část našich představení. Nejdřív tam bude vystupovat kapela EsTerraPěja.

Rozbíhá se také nový projekt na hraní v jiných kostelích po celé republice. Projekt “Divadlo-Chrám” má pochopitelně své jeviště po celém křesťanském světě. Scénou by nám měl být opravdu jen běžný interiér kostela.

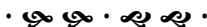
První inscenací, kterou plánujeme pro tyto prostory, je dramatizace povídky Gertrudy von Le Fort “Pilátova žena” Premiéra by měla být koncem ledna v jednom kostele v centru Prahy, a pak by inscenace mohla putovat po celé zemi a snad i do zahraničí.

Jak se daří klasická zájezdová činnost? Kde všude vlastně divadlo hrálo v minulé sezóně?

E.S.: Občas jezdíme do jiných měst, zejména s představením “Dny noci” jsme byli až na Moravě, dále často jezdí na zájezdy “Návštěvník” a začíná i představení “Bílé noci”. V září jsme byli pozváni na festival Ortenova Kutná Hora, kde kapela EsTerraPěja zahrála písně na verše Jiřího Ortena. I pohádky často uvádíme na zájezdech, v Praze i v jiných městech. Pro mládež hrajeme často ještě “Žalozpěv za 77 297 obětí”, ten jsme hráli také v Terezíně během semináře o holocaustu, který uspořádala pro pedagogy Tereziánská iniciativa.

Díky, Eleno, za tvé nadšení a iniciativu. Pozor, je to nakažlivé! Ale přeji ti, ať ti takové nadšení vydrží ještě dlouho...

-av-

INFORMACE O SPOLEHLIVÝCH FIRMÁCH A PRACOVNÍCÍCH, VĚTŠINOU Z ŘAD FARNÍKŮ

		Telefon, M = mobil
malování pokojů, tapetování, lakování	Pavel Juříček	272 659 191
silikonové těsnění oken a dveří, žaluzie	Pavel Brtva	274 775 796
roušky ke křtu	Marie Brtová	274 775 796
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	786 00 48 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
zednické a instalatér. práce, (jen drobné opravy)	Ladislav Pořízek	272 654 479
bezplatné poradenství v oblasti rodin. financí, zhodnocení vašich úspor, pojištění	Magdalena Bílková <i>finanční poradce OVB přijde k vám</i>	271 722 550 M 606 505 543
kadeřnice – dochází do domu	Eva Dlouhá	274 815 772
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231
malířské a natěračské práce (zkušený, zručný, ochotný, nízké ceny)	fa Pavel FRANTA	tel. 605 205 314 274 784 382
doučování jaz. - Aj, Nj, Fr, Šp, Lat práce na PC - Windows, Internet	Josef Voráček	272 651 059
doučování jaz. - Aj, Nj, Fr, Šp, Lat práce na PC - Windows, Internet	Josef Voráček	272 651 059
švadlena - opravy a úpravy oděvů, šití na zakázku (i z kůže), opravy výšivek a krajk	Zuzana Bartáková	274 820 128

Další firmy a odborníci – důchodci, kteří by chtěli také oznámit svou nabídku ve VZKŘÍŠENÍ, se mohou přihlásit ve farní knihovně v obvyklou dobu.

PANE, ZAVŘEL JSEM TĚ DO ZLATÉ KLECE

Pane, zdálo se mi, že moje zbožnost nemá chybu. Mým projevům zbožnosti se nedá nic vytknout. Ale mé jednání nebylo vždy v souladu s tvými příkázáními. Nikdy jsem nevěděl proč.

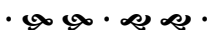
Dnes jsem to pochopil. Udělal jsem Ti, Pane, zlatou klec. Umístil jsem ji na nejdůležitější místo v bytě. Když procházím kolem, ukloním se ti, někdy ti zapaluji svíčku, jen jsem ti dal jednu podmínku: Nesmíš ven z té klece. Nesmíš mi zasahovat do života.

Pane, takže jsi se mnou nechodil do práce... jen při odchodu z domova jsi mi žehnal. Nechodil jsi se mnou za mými kamarády. Ta setkání byla vždycky bez tebe. Kdybys, Pane, šel se mnou, necítil by ses dobře a mí kamarádi by se s tebou cítili ještě hůř. To nejsou setkání pro tebe. Teď jsem se z takového setkání vrátil. Ty jsi, Pane, usedal ke stolu s hříšníky, ale já tě teď u stolu nevidím.

Odpusť, Pane, ten můj nešťastný vztah k tobě. Udělal jsem ze svého náboženského života komedii.

Prosím tě, Pane, opusť mou zlatou klec a vejdi do celého mého života. Chci se naučit žít s tebou vždy a všude.

(E. Staniek, Modlitby marnotratných synů a dcer)

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy (mimo prázdniny): Stř. 16.30 - 17.45 hod.,

Ne 10 - 11 hod.

Předškolní děti: Út od 16 h ve farní klubovně

Výuka náboženství pro děti: Po-Čt dle rozvrhu

Mládež - rozhovory o víře: úterý od 18.45 hod. ve farní klubovně

Úvod do křesťanství: středa 18.45 – 20 hod. v učebně

Chrámová hud. skupina KALOKAZHATIA: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce a kalendář na <http://strasnice.lantnet.cz>

Vydává farnost u Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.

Redakčně zpracoval kolektiv.